

**REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA**

Në çështjen juridike të :**AC-I-22-0232-A0001***Paditësi***M A, Pejë****Kundër:***E paditura/Ankuesja*

N.SH. “Produkt”, (në likuidim), me përfaqësuese **Agjencia Kosovare e Privatizimit**, rr. “Dritan Hoxha”, nr.55, Lakrishtë, Prishtinë

Kolegji i Apelit i Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (DHPGJS), i përbërë nga Mr.sc. Sahit Sylejmani, gjyqtar kryesues, Ilmi Bajrami dhe Agron Hoxhaj, gjyqtarë, duke vendosur lidhur me ankesën e të paditurës të paraqitur kundër Aktgjykimit të shkallës së parë të DHPGJS-së, C-IV-14-1259, të datës 22 mars 2022, pas seancës vendimmarrëse të mbajtur më 11 janar 2024, lëshon këtë:

A K T G J Y K I M

1. Ankesa e të paditurës refuzohet si e pabazuar.
2. Vërtetohet Aktgjykimi i shkallës së parë të DHPGJS-së, C-IV-14-1259, i datës 22 mars 2022.
3. Nuk caktohen taksa gjyqësore për procedurën ankimore.

Rrethanat procedurale dhe faktike

Me datë 3 mars 2014, paditësi kishte parashtruar një ankesë kundër vendimit të Autoritetit të Likuidimit me nr. PEJ014-0040 të datës 12 shkurt 2014, me të cilin vendim kërkesa e paditësit për kompensim për tre paga të papaguara në shumën prej 420.00 euro ishte refuzuar si e

pavlefshme për shkak të parashkrimit, përkatësisht nenit 608 të Ligjit për Punë të Bashkuar. Padiësi përmes ankesës kishte kërkuar nga gjykata që të miratoj ankesën për rishikimin e aktvendimit dhe aktvendimin e ankimuar ta prishë dhe çështja për kompensimin e të ardhurave të miratohet në tërësi sipas kërkesës së parashtruesit të ankesës.

Ankesës i kishte bashkëngjitur një listë me të ardhurat personale të papaguara për vitin 2005 ku padiësi ka numrin rendor 13, një kontratë për punësim në kohë të pacaktuar për punëtorin M A e datës 24 janar 2002, njoftimin për ndërprerjen e marrëdhënies së punës së padiësit të datës 24 nëntor 2005 dhe një kopje e librit amë.

Me datë 24 qershor 2019, AKP-ja kishte paraqitur mbrojtjen e saj në të cilën thekson se propozimi i padiësit nuk përmban bazën ligjore e as një listë të provave mbi të cilën do ta mbështeste propozimin e tij, andaj propozime i tij nuk përmban të gjitha elementet që parashihen me nenin 27 pika 2.4. të Shtojcës së Ligjit për DHPGJS si dhe nenit 253 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK). Agjencia konsideron se kërkesa e padiësit është dorëzuar brenda afatit për parashtrimin e kërkesave por e drejta që kërkohet është parashkruar në pajtim me afatin e aplikueshëm të parashkrimit, me ç' rast ka humbur çdo të drejtë për realizimin e kërkesës së tij. AKP e mbështetë në tërësi vendimin e Autoritetit të Likuidimit mbi bazën e arsytimit të refuzimit të kërkesës. Në fund AKP konsideron se pretendimet e paraqitura në padi nuk janë të mbështetura me dëshmi dhe fakte materiale që do të ishin relevante për rastin konkret dhe mungesat e tilla e bëjnë padinë të paqëndrueshme. Andaj, AKP i kishte propozuar gjykatës që të hedhet poshtë padia e padiësit ose të refuzohet si e pabazuar kërkesëpadia e të njëjtit duke vërtetuar kështu vendimin e Autoritetit të Likuidimit.

Me datë 22 mars 2022, shkalla e parë e DHPGJS-së me Aktgjykimin C-IV-14-1259 kishte aprovuar ankesën e padiësit si të bazuar, duke ndryshuar kështu vendimin e Autoritetit të Likuidimit me nr. PEJ014-0040 të datës 12 shkurt 2014, ashtu që kishte detyruar të paditurën që padiësit në emër të kompensimit për 2 paga të papaguara t'i paguaj shumën prej 420.00 euro. Në arsyetimin e këtij Aktgjykimi theksohet se nuk është kontestuese në mes palëve fakti se ankuesi ishte një punëtor i ndërmarrjes në fjalë, por kontestuese është çështja e parashkrimit të kërkesës së ankuesit për kompensim të pagave të papaguara. E paditura nuk e kishte kontestuar bazën e kërkesës as lartësinë e shumës së kërkuar, ndërsa ankuesi bazën e kërkesës së tij e kishte mbështetur në listën e pagesave për muajt tetor dhe nëntor 2005, vendimin e AL-

së, kontratën për punësim të datës 24 janar 2002 dhe njoftimin për ndërprerjen e marrëdhënies së punës të datës 24 nëntor 2005 si dhe në pohimet e tij të theksuara në ankesë. Andaj, gjykata i kishte pranuar si prova relevante dhe të bazuara listën e pagesës vjetorë për muajt tetor dhe nëntor 2005 për të arritur në përfundim se ankuesi ka ofruar shërbime pune për N.SH për periudhën e lartcekur dhe për këtë periudhë i ka mbetur borxh pagat. Me rastin e aprovimit të shumës në lartësi prej 420.00 euro, gjykata ishte bazuar në listën e pagesës për muajin tetor dhe nëntor 2005, ashtu që për muajin tetor i është njohur shuma prej 210.00 euro, ndërsa për muajin nëntor i është njohur shuma prej 210.00 euro, në shumën e përgjithshme prej 420.00 euro. Gjykata kishte vlerësuar edhe pretendimet tjera dhe kundërshtimet e palës së paditur në lidhje me objektin e kontestit por të njëjtat nuk kanë ndikuar për të vendosur ndryshe në këtë çështje, ndërsa pretendimi i të paditurës se kërkesa e paditësit është parashkruar nuk është i saktë për faktin se ky parashkrim është ndërprerë me njoftimin e datës 28 prill 2006.

Me datë 26 prill 2022, AKP-ja kishte paraqitur ankesë kundër Aktgjykimit C-IV-14-1259 të datës 22 mars 2022, duke i propozuar Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së që të ndryshohet Aktgjykimi i ankimuar duke refuzuar ankesën ndaj vendimit të Autoritetit të Likuidimit si të pabazuar dhe duke vërtetuar vendimin e Autoritetit të Likuidimit. Në ankesë theksohet se parashtruesi nuk kishte saktësuar se cili nen i Ligjit 04/L-034 është shkelur nga ana e Autoritetit të Likuidimit, duke shkelur kështu nenin 70.2 të Shtojcës së Ligjit 04/L-033. Me tej pala kundërshtare dëshiron të theksoj se DHPGJS ka juridiksion vetëm për të verifikuar ligjshmërinë e vendimit të AL-së. Autoriteti i Likuidimit fton DHPGJS-në që të lëshohet edhe njëherë në shqyrtim të çështjes në fjalë dhe të konsideroj argumentet e Autoritetit të Likuidimit që kanë të bëjnë me kufizimet e të drejtave të parashtruesve e që këto kufizime Autoriteti i Likuidimit është i obliguar t'i zbatoj ex officio. Ankesës i kishte bashkëngjitur Aktgjykimin e ankimuar, vendimin e Autoritetit të Likuidimit me nr. PEJ014-0040 të datës 12 shkurt 2014 si dhe vendimin për emërimin e anëtarëve të Autoritetit të Likuidimit të datës 14 janar 2022.

Me datë 15 shtator 2023, paditësi kishte paraqitur përgjigje në ankesën e të paditurës, në të cilën i përsëritë pretendimet si në shkallë të parë dhe i propozon Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së që të refuzoj ankesën e të paditurës, ndërsa ta vërtetoj Aktgjykimin e ankimuar.

Arsyetimi i ligjor

Ankesa e të paditurës refuzohet si e pabazuar.

Në bazë të nenit 69.1 të Ligjit nr. 06/L-086 mbi Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (LDHP), Kolegji i Apelit vendosi të mos mbajë pjesën gojore të procedurës.

Merita e ankesës dhe vlerësimi i Kolegjit të Apelit

Aktgjykimi i ankimuar i shkallës së parë të DHPGJS-së, është i saktë në rezultat dhe në arsyetimin ligjor, andaj duhet të vërtetohet.

Kolegji i Apelit vëren se kërkesa e paditësit për 3 paga të papaguara në shumën prej 420.00 euro, ishte refuzuar nga ana e Autoritetit të Likuidimit me arsyetimin se afati kohor kur paditësi kishte parashtruar kërkesën e tij për realizimin e së drejtës së tij të pretenduar, e njëjta ishte parashkruar.

Paditësi në shkallë të parë kishte bashkëngjitur si prova: një listë me të ardhurat personale të papaguara për vitin 2005 ku paditësi ka numrin rendor 13, një kontratë për punësim në kohë të pacaktuar për punëtorin M A e datës 24 janar 2002 dhe njoftimin për ndërprerjen e marrëdhënies së punës së paditësit të datës 24 nëntor 2005.

Shkalla e parë e DHPGJS-së, pas shqyrtimit të provave dhe shkresave të lëndës, kishte nxjerrë Aktgjykim me të cilin i kishte njohur paditësit të drejtën në kompensim të 2 pagave të papaguara në shumën prej 420.00 euro për periudhën tetor-nëntor 2005 euro.

Kolegji i Apelit në rastin konkret vlerëson se shkalla e parë e DHPGJS-së kishte vepruar drejtë me rastin e marrjes së vendimit, ndërsa konsideron se ankesa e të paditurës është e pabazuar.

Kjo për faktin se nga Njoftimi i AKP për ndërprerjen e marrëdhënies së punës së paditësit i datës 24 nëntor 2005, i cili është i bashkëngjitur në prova në shkresa të lëndës, shihet që paditësit i është ndërprerë parashkrimi i kërkesës, kur kishte filluar privatizimi i ndërmarrjes në fjalë, pra në datën e lartcekur. Ky njoftim në përmbajtjen e tij theksonte se *“shumat-pagat që u janë borxh juve sipas kontratës tuaj të punësimit me punëdhënësin, do të mbesin përgjegjësi e*

punëdhënësit dhe se kërkesat e tilla do të shqyrtohen sipas procedurave të likuidimit dhe ju do të kontaktoheni kur të fillojnë këto procedura”. Andaj, paditësi duke vepruar konform njoftimit të lartcekur kishte dorëzuar kërkesën e tij brenda afatit të përcaktuar ligjor në shumën e cekur më lartë.

Gjithashtu, duke u bazuar në listat e pagave për tetor dhe nëntor të vitit 2005 shihet që paditësi e ka pasur rrogën mujore në shumën prej 210.00 euro për muajt tetor dhe nëntor të vitit 2005, që do të thotë se të njëjtit N.SH i ka mbetur borxh për periudhën e lartcekur shumën e përgjithshme prej 420.00 euro, e cila shumë do t’i paguhet sipas prioriteteve të përcaktuara në procedurën e likuidimit.

Sa i përket pretendimeve të së paditurës në ankesën e saj të paraqitur në shkallë të dytë, Kolegji i Apelit vlerëson se e paditura nuk ka paraqitur asnjë argument me të cilin do të dëshmonte të kundërtën e asaj që ka provuar paditësi, pra për të vërtetuar faktin se paditësi nuk kishte ofruar shërbime punë për N.SH apo se nuk i takon kompensimi i pretenduar.

Prandaj, duke u bazuar në këto që u thanë më lart, Kolegji i Apelit konsideron se shkalla e parë ka vepruar drejtë kur paditësit i ka njohur të drejtën në kompensim të 2 pagave të papaguara për muajin tetor dhe nëntor të vitit 2005 në shumën e përgjithshme prej 420.00 euro.

Nga arsyet e cekura më lartë, ankesa e të paditurës refuzohet si e pabazuar dhe vërtetohet Aktgjykimi i ankimuar si i drejtë dhe i bazuar në ligj.

Nga se u tha më sipër në bazë të nenit 9.10 të LDHP-së është vendosur si në dispozitiv.

Taksat gjyqësore

Ankuesi tashmë e ka paguar taksën gjyqësore për procedurën ankimore me datë 30 prill 2022, andaj nuk do të caktohen taksa shtesë.

U vendos nga Kolegji i Apelit i DHPGJS-së më 11 janar 2024.

Mr.sc. Sahit Sylejmani, Gjyqtar Kryesues
